

РЕШЕНИЕ

№ 3162

гр. София, 12.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 24.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **106** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 145 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 186, ал. 4 от Закона за данък върху добавената стойност /ЗДДС/.
Образувано е по жалба на „Хелти Фуудс 1975“ ООД, ЕИК[ЕИК], представлявано заедно и поотделно от управителите Г. Т. И. и П. Б. М., чрез процесуален представител адв. К. П., с посочен съдебен адрес в [населено място], [улица]-„б“, срещу Заповед № ФК-С1826-0128200/05.12.2022 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление (ЦУ) на Националната агенция за приходите (НАП), с която на основание чл. 186, ал. 1, т. 1, б. „а“ и чл. 187, ал. 1 от Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) е наложена принудителна административна мярка (ПАМ) „запечатване на търговски обект“ – ресторант „Л.“, находящ се в [населено място], [улица] забрана за достъп до него за срок от 14 (четиринадесет) дни.

С жалбата се оспорват фактическите констатации, отразени в акта, като се твърди, че за извършената покупка е издаден надлежен фискален документ. Акцентираща се на установеното от извършената проверка, че касовата наличност съвпада с оборота в дневния отчет, което опровергава извода на приходната администрация, че контролната покупката не е отразена. Оспорва се съразмерността на приложената мярка, определена като ненавременна, ненужна, нецелесъобразна и прекомерно тежка. Излагат се доводи и във връзка с липсата на издадено наказателно постановление, което лишавало дружеството от възможността да поиска прекратяване на ПАМ съгласно разпоредбата на чл. 187, ал. 4 ЗДДС. По тези, поддържани и в с.з. доводи, се

претендира отмяна на Заповед № ФК-С1826-0128200 и присъждане на разноски съобразно представен списък по чл. 80 от Гражданския процесуален кодекс.

Ответникът - началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител - юрк. Н., със становище, придружаващо административната преписка и допълнително в с.з., застъпва позиция за неоснователност на оспорването. Претендира разноски във вид на юрисконсултско възнаграждение. Възразява срещу размера на поисканото от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд - София-град, III отделение, 75 състав, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

На 20.10.2022 г. в 13:32 ч. е извършена проверка на търговски обект – ресторант „Л.“, находящ се в [населено място], [улица], стопанисван от „Хелти Фуудс 1975“ ООД.

На същата дата е извършена контролна покупка на 1 бр. рибена супа и 1 бр. качамак, на обща стойност 17.60 лв., поръчани на телефонен номер [ЕГН], след преглед на фейсбук страница „Лампата“, в която били публикувани меню и телефон за поръчки.

Храната е доставена на адрес [населено място], [улица] от доставчик Б. С. С.. След извършеното плащане от страна на И. И. – инспектор по приходите, не е бил издаден фискален касов бон, а нефискален бон от нефискално устройство. Парите били приети от Б. С. С. за сметка на „Хелти Фуудс 1975“ ООД.

При проверката на място е установено, че в търговския обект има инсталирано и в работен режим фискално устройство (ФУ), модел „TREMOL“ с ИН на ФУ ZK13560 и ИН на ФП № 50172346, регистрирано в НАП с потвърждение № 4366839/10.10.2022 г. Констатациите от проверката са обективирани в Протокол № 128200 и № 1716195 от 20.10.2022 г., които ответникът възприел и издал процесната Заповед № ФК-С1826-0128200. В нея нарушението, обосновало налагането на ПАМ, е квалифицирано като такова по 118, ал. 1 ЗДДС, вр. чл. 25, ал. 6 от Наредба № Н-18/13.12.2006 г. за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговски обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изискванията към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин. Органът е определил продължителност на мярката – 14 дни, съобразена с дейността и работното време в обекта, неговото местонахождение и посещаемост. Упражнената компетентност е обоснована с превенцията да не се допускат бъдещи нарушения от този вид, тежестта на извършеното нарушение, за преустановяване на лошата практика в стопанисвания обект, вида на упражняваната в него дейност, както и с необходимото време за създаване на нормална организация на работа за отчитане на търговския оборот.

При така установената по делото фактическа обстановка, съдът извежда следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в законоустановения 14-дневен срок, от лице с правен интерес от оспорването - адресат на акта, насочена срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт. Разгледана по същество е основателна. Компетентността на издателя на акта, която не се оспорва, следва от нормата на чл. 186, ал. 3 ЗДДС и приложената по делото на л. 20 Заповед № ЗЦУ-1148/25.08.2020 г. на изпълнителния директор на НАП, съгласно която, наред с директорите на дирекции „Контрол“ в териториалните дирекции на НАП, оправомощени да издават заповеди от вида на атакуваната, са и началниците на отдели "Оперативни дейности" в дирекция

"Оперативни дейности" в Главна дирекция "Фискален контрол" на НАП, каквато длъжност изпълнява издателят С. Е. С. съгласно Заповед № 3927/23.11.2022 г. на изпълнителния директор на НАП (л. 22).

Проверяваният индивидуален административен акт съдържа правни и фактически основания за неговото издаване, с оглед на което е спазена формата съобразно чл. 146, т. 2, вр. чл. 59, ал. 2 АПК.

Не се констатира допуснати съществени процесуални нарушения, вкл. наведените в жалбата. Несподелима е тезата на оспорващия, че заповедта за налагане на ПАМ предшества издаването на наказателното постановление, което го лишава от възможността да се възползва от привилегиите, посочена в чл. 187, ал. 4 ЗДДС. Макар и да произтичат от един и същ правопораждащ факт, административното производство по налагане на мярката и административно-наказателното такова за издаване на наказателно постановление са самостоятелни и не са намират във връзка на преюдициалност от вида на обосноваването от жалбоподателя (в този смисъл виж Решение № 9969 от 8.11.2022 г. на ВАС по адм. д. № 12160/2021 г.). Същевременно, разпоредбата на чл. 186, ал. 1 ЗДДС изрично предвижда налагане на ПАМ за посочените нарушения, независимо от предвидените глоби или имуществени санкции. Т.е. заплащането на имуществената санкция е юридически факт последващ издаването на заповедта за ПАМ и води до прекратяване изпълнението на ПАМ, респ. до отпадане на възможността за изпълнението ѝ, като следва да се отбележи, че в конкретния случай проверяваната заповед няма допуснато предварително изпълнение. Независимо от липсата на процесуални нарушения, съдът преценява обжалваната ЗПАМ за постановена при нарушение на материалния закон и при несъобразяване с целта на закона – отменителни основания по чл. 146, т. 4 и т. 5 АПК.

Съгласно чл. 22 ЗАНН за предотвратяване и преустановяване на административните нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ - чл. 23 ЗАНН.

В съответствие с цитираната нормативна уредба, разпоредбите на чл. 186 и чл. 187 ЗДДС регламентират държавна принуда за защита на особено важен държавен интерес – гарантиране на постъпленията във фиска чрез спазване на фискалната дисциплина. Целта на предвидените в цитираните норми мерки е за преустановяване и/или предотвратяване на административни нарушения и последиците от тях, поради което те имат превантивен, а не санкционен характер в какъвто смисъл са изложените от органа мотиви във връзка с продължителността на ПАМ. Санкцията за извършеното нарушение се осъществява чрез налагане на административно наказание на физическо лице, респ. имуществена санкция на юридическото лице. Въпросът за съставомерността на деянието е предмет на административнонаказателното производство, доказателство за образуването на каквото ответникът е представил в хода на настоящото производство (съставен АУАН сер. АА № F682314), но това не обуславя законосъобразност на принудителната мярка.

Съгласно чл. 186, ал. 1, т. 1, буква "а" ЗДДС принудителната административна мярка "запечатване на обект за срок до тридесет дни", независимо от предвидените глоби или имуществени санкции, се прилага на лице, което не спазва реда или начина за издаване на съответен документ за продажба, издаден по установения ред за

доставка/продажба.

Процесната ПАМ е за срок от 14 дни и е издадена във връзка с извършена проверка на обекта, при която е констатирано неизпълнение на задължението за издаването на фискална касова бележка. Изложените в заповедта мотиви обаче за продължителността на мярката са абстрактни с оглед липсата на съпоставимост спрямо тежестта на извършеното нарушение и последиците от него. Аргументите на органа са общо формулирани, формални изявления и нямат характера на същински мотиви като правни и фактически основания относно целите на ПАМ в конкретния случай – за значимостта на охраняваните обществени отношения, тежестта на нарушението, последиците от него и необходимостта от осигуряване защита на обществения интерес и предотвратяване възможността за извършване на ново нарушение. По никакъв начин не става ясно как е определен срока, кои обстоятелства са от значение и каква е тяхната тежест, поради което не може да се приеме, че определеният 14-дневен срок е съразмерен на извършеното - издаване на фискален бон за продажба на стойност 17.60 лв. Неясно е как конкретният избор на продължителността на мярката постига целите на превенцията в обхвата на възможното ограничение до 30 дни. Не е посочена очакваната промяна в начина на организиране на дейността в обекта, както и по какъв начин констатациите от проверката са послужили за критерий при индивидуализирането на мерките за административна принуда. Не е дефинирана тежестта на нарушението. Пропускът да се издаде касов бон е установен за малозначителната сума от 17.60 лв. Същевременно, няма данни от страна на дружеството да е извършвано и друго такова административно нарушение. Няма данни и за установена разлика между наличните в касата парични средства и отчетените продажби от ФУ.

При издаване на ЗПАМ следва императивно да се спазва принципът на съразмерност по чл. 6, ал. 5 АПК, съгласно който административните органи следва да се въздържат от актове и действия, които могат да причинят вреди, явно несъизмерими с преследваната цел. В конкретния случай ответникът е издал акт без да извърши преценка за наличието на баланс между личните и обществени интереси, а само за наличието на бланкетно и общо формулиран обществен интерес от налагането. Съразмерността на мярката, преценена на базата на всички данни за конкуренция между лични и обществени интереси е нарушена, тъй като продължителността на принудата не е обоснована. Засягат се права и законни интереси на адресата в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която тя се налага. Общото принципно посочване, че с установеното нарушение винаги води до негативни последици за фиска, без да е конкретизиран размера на тази вреда не удовлетворява изискванията за мотивираност на избора по отношение на срока на мярката, доколкото не е обвързан с конкретни констатации по отношение на конкретното нарушение.

Налагането на принудителната административна мярка за 14-дневен срок е адекватно само при наличие на утежняващи обстоятелства – например неединично нарушение, особено висока цена на продажбата, за която не е издаден документ за продажба по чл. 118 ЗДДС и/или ясни индикации, че издаването на касов бон се пропуска с цел избягване на данъчно облагане. С оглед данните по делото, налагането на ПАМ за срок от 14 дни, съдът приема, че не би могло да се определи като съразмерно – предвид и стойността на продажбата – 17.60 лв. и размера на вредите, които евентуално биха настъпили за държавния бюджет, в сравнение с тези, които биха

настъпили за жалбоподателя, ако обектът бъде запечатан за срок от 14 дни. При тази продължителност на срока се засяга съществено правната сфера на адресата на ПАМ и се игнорира целта на закона за защита на обществения интерес чрез налагането на адекватни на нарушението мерки. В тази връзка съдът се позовава и на последователната практика на Върховния административен съд /Решение № 1524 от 17.02.2022 г. по адм. д. № 5221/2021 г., I о., Решение № 1432 от 16.02.2022 г. по адм. д. № 8664/2021 г., Решение № 1064 от 7.02.2022 г. по адм. д. № 11458/2021 г., Решение № 9560 от 23.09.2021 г. по адм. д. № 2219/2021 г., VIII о., Решение № 9544 от 21.09.2021 г. по адм. д. № 2679/2021 г., VIII о., Решение № 8627 от 15.07.2021 г. по адм. д. № 1695/2021 г., VIII о., Решение № 10412 от 14.10.2021 г. по адм. д. № 3782/2021 г., I о., Решение № 10393 от 13.10.2021 г. по адм. д. № 11248/2020 г., I о. /.

При този изход на спора претенцията на оспорващия за присъждане на разноски е основателна – чл. 143, ал. 1 АПК за сумата от 1 250 лв., от които 50 лв. държавна такса и 1200 лв. адвокатско възнаграждение, което е съответно на посоченото в чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения (ДВ, бр. 88 от 2022 г.), и не е прекомерно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед за налагане на принудителна административна мярка № ФК-С1826-0128200 от 05.12.2022 г. на началник отдел „Оперативни дейности“ С. в Главна дирекция „Фискален контрол“ при Централно управление на Националната агенция за приходите.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Хелти Фуудс 1975“ ООД, ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 1 250 /хиляда двеста и петдесет/ лева.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл. 137 АПК.

СЪДИЯ: